

СИЛАБУС
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ВК 5

«Видавнича справа та редагування»

Ступінь вищої освіти	Бакалавр
Освітньо-професійна програма	«Журналістика»
Факультет	Журналістики
Кафедра	Теорії і методики журналістської творчості
Семестр	3
Кількість кредитів	3
Мова викладання	українська
Викладач	Галич В. М., доктор філологічних наук за спеціальністю «Журналістика», професор кафедри соціальних комунікацій
Контактна інформація	bella.lnu@gmail.com

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДИСЦИПЛІНУ

Анотація	<p>Дисципліна «Видавнича справа та редагування» належить до переліку вибіркових компонентів ОП здобувача вищої освіти професійного спрямування. У ній вивчаються проблеми едитології, зумовлені об'єктом курсу, яким є редакційний процес, спрямований на якісну підготовку інформації для масової аудиторії. Трактуються редагування як наукова та навчальна дисципліна, з'ясовується їхній об'єкт, предмет та завдання. Розглядаються «текст» як основний об'єкт редакторського аналізу, психологічні засади роботи редактора над текстом, особливості редакторського читання тексту, межі втручання редактора до тексту. Розкриваються особливості редагування в друкованих засобах масової інформації та різножанрових журналістських творів. Класифікуються типові помилки в текстах ЗМІ та аналізуються види їх правки. Указується на макроструктурні та мікроструктурні помилки в ЗМІ. Наголошується на методиці редакторського оцінювання композиції рукопису, типових змістово-структурних, жанрово-стильових, мовних та композиційних помилках, технології редакторського аналізу рубрикації, доцільності заголовка, дотримання в тексті законів і норм логічного мислення, перевірки фактологічного матеріалу в журналістських текстах і завдання редактора під час їх аналізу.</p>
Мета та цілі	<p>Мета курсу: із залученням теоретико-методологічних засад «Теорії та історії видавничої справи і редагування» розкрити особливості редагування в ЗМІ, з'ясувати сутність редагування як унікального соціокомунікативного явища та творчого процесу.</p> <p>Завдання курсу: дати поняття про редакційний процес в органах ЗМІ та з'ясувати функції журналіста в ньому; познайомити студентів з особливостями редакторського аналізу тексту як методу його об'єктивної характеристики й оцінки, а також визначення шляхів удосконалення рукопису в процесі його підготовки до друку; сформулювати уявлення про природу, причини і типи помилок у мовленнєвій діяльності журналіста, прийоми розпізнати їх та методи усунення; забезпечити оволодіння студентами методикою редагування: технологією підготовки редакторського висновку, різними видами правки (вчитування,</p>

	доопрацювання, переробки, скорочення), прийомами аналізу тематичної, композиційної і логічної організації тексту, роботою з фактичним матеріалом; указати на специфіку редагування текстів різних видів ЗМІ (друкованих та електронних) і жанрів.
Результати навчання	<p>Знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> - визначення понять “літературне редагування”, “технічне редагування”, “художнє редагування”, їх відмінності; - основні норми і методи редагування; - сутність логічного аналізу тексту, способи виявлення і перевірки логічних зв'язків у ньому; - особливості різних видів композиційної структури і композиційних шаблонів; - специфіку елементарних стилів мовлення і видів тексту, їх зв'язок із жанрами журналістських творів; - основні методичні вимоги до аналізу мови і стилю твору; - загальну класифікацію помилок; - особливості різних видів правки і коректури тексту. <p>Уміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - застосовувати на практиці набуті теоретичні знання; - здійснювати тематичний аналіз тексту; - перевіряти логічну будову тексту; - перевіряти точність і достовірність фактологічного матеріалу; - аналізувати композиційну структуру тексту; - здійснювати правку тексту; - користуватися прийомами вилучення типових нормативно-стилістичних помилок; - здійснювати цілісний редакторський аналіз тексту та писати редакторський висновок.
Soft skills: компетентності, що відповідають заявленим цілям програми	Під час вивчення дисципліни студент отримує можливість формувати та розвивати soft skills: навички працювати в команді, управляти своїм часом, розуміти важливість дедлайнів; уміння спілкуватися, здатність критично, логічно, системно й креативно мислити; уміння спостерігати, активно слухати, аналізувати та адаптовуватися до змін; уміння виявляти та вирішувати професійні проблеми; здатність реалізувати свої права та обов'язки як члена суспільства; усвідомлювати потребу постійно вчитися, поповнювати знання, вивчати та переймати кращий інноваційний досвід.
Пререквізити	Базові знання з дисциплін: «Фундаментальна підготовка», «Фахова підготовка», «Медіалінгвістика», «Медіаграмотність», «Мовна підготовка: редагування».

СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ

Тема	План, короткі тези	Завдання
1. Вступ до курсу «Видавнича справа та редагування».	Чотири аспекти актуальності курсу «Видавнича справа та редагування» та його практичне значення. Зміст курсу та його зв'язки з іншими навчальними дисциплінами. Мета і завдання курсу. Особливість об'єкта і предмета. Значення терміна «редактор». Різновиди редакторської професії. Функціональні обов'язки головного, літературного, художнього і технічного редактора. Сфера застосування редакторських професій.	Науково-дослідницькі та практичні завдання
2. Редагування в ЗМІ в системі теорії та історії видавничої справи	Едитологія: структура змісту наукової дисципліни, її об'єкт і предмет, місце теорії редагування в едитології. Едитологія та едиторика. Абсолютизація терміна «літературне редагування» в радянські часи. Аспекти редагування та їхній зміст. Редагування в ЗМІ як суспільно-політична діяльність. Зміст терміна «літературне редагування» та його предмет у поглядах різних учених (М. Феллера, А. Капелюшного, В. Різуна, Н. Зелінської, М. Сенкевича та М. Тимошика, З. Партика, А. Мільчина, Е. Огара, Н. Зелінської, В.	Науково-дослідницькі та практичні завдання

	Терехової, М. Сікорського).	
3. Редагування як суспільно-культурна професійна діяльність	Природа літературного редагування. Акцептор дії як прояв комунікативної мети. Завдання й особливості редагування в різних засобах масової інформації. Мовець як автор. Відчуження твору від автора.	Практичні/ситуативні та творчі завдання
4. Редагування в ЗМІ в контексті історії видавничої справи	Періодизація та етапи розвитку редагування. Виникнення редагування. Стагнація в редагуванні Відродження редагування. Період нагромадження фактів. Заснування теорії редагування. Класичне редагування. Комп'ютерне редагування. Становлення редагування в Україні. Унесок уродженців Сумщини в розвиток і становлення редагування.	Науково-дослідницькі та практичні завдання
5. Редактор і текст	Текст як основний об'єкт редакторського аналізу. Ознаки тексту. Різні визначення тексту та найбільш оптимальне для курсу «Редагування в ЗМІ». Психологічні засади роботи редактора над текстом та їх потрактування в працях Р. Іванченка, В. Різуна, Н. Зелінської, К. Накорякової, М. Феллера. Психологічна спричиненість авторських помилок та фактори, що їх зумовлюють. Природа внутрішнього мовлення та помилки, спричинені переказом внутрішнього мовлення на зовнішнє. Прийоми поглибленого розуміння тексту, що редагується. Межі втручання редактора в текст, їх психологічні основи. Поняття про редакторське читання тексту. Сутність першого, другого і третього редакторського читання тексту.	Практичні/ситуативні та творчі завдання
6. Редакційно-видавничий процес	Характеристика учасників акту передачі повідомлень. Види редагування. Поняття про редакційно-видавничий процес та його етапи. Сутність і методологічні основи редагування як творчо-виробничого процесу. Термінологічна база. Галузі редагування. Аспекти редагування. Модель редагування. Механізми редакторської праці. Технологія редагування.	Практичні/ситуативні та творчі завдання
7. Типологія помилок і шляхи їх усунення.	Відомості з історії девіатології як науки. Поняття про помилку/девіацію та їх види. Значущі і незначущі помилки. Класифікація помилок. Особливість журналістських девіацій. Шляхи усунення помилок. Реконструкція помилок реципієнтом.	Практичні/ситуативні та творчі завдання
8. Логічні засади редагування та методика праці редактора над фактичним матеріалом	Чотири основні закони правильного мислення та умови їх дотримання в журналістському тексті. Основні завдання редактора в оцінюванні тексту журналістського твору з логічного погляду. Класифікація логічних помилок. Формування в редактора навиків усунення логічних помилок. Основи методики редакторської роботи над фактичним матеріалом. Факт – основа журналістського твору. Перевірка фактичного матеріалу – один з найважливіших етапів редакторської діяльності в ЗМІ. Типові фактичні помилки. Психологічні причини фактичних помилок. Фактологічні особливості журналістських текстів різних видів і завдання редактора під час їх аналізу. Види фактичного матеріалу. Редакційно-технічне оформлення цитат, числового матеріалу, дат власних назв, скорочень.	Практичні/ситуативні та творчі завдання
9. Композиційні норми редагування	Текст у єдності всіх його компонентів як предмет редакторського аналізу. Методика умовного членування тексту. Критерії виокремлення структурних одиниць тексту. Робота редактора над композицією рукопису. Особливості редакторського аналізу структурних особливостей тексту. Методика оцінювання композиції рукопису. Правила побудови журналістського твору. Прийоми роботи редактора над композицією твору. Залежність композиції	Практичні/ситуативні та творчі завдання

	твору від жанру журналістського тексту та типу видання. Методика редакторської оцінки рубрикації. Типові змістово-структурні, жанрово-стильові та композиційні помилки.	
10. Редакторський аналіз тексту: загальні поняття, структура	Два основні аспекти редагування. Зміст понять «аналіз твору», «редакторський аналіз тексту». Мета редакторського аналізу. Предмет редакторського аналізу. Редакторський аналіз і літературно-художня критика. Механізм процесів редакторського аналізу й оцінки тексту. Структура редакторського аналізу. Структурна одиниця тексту, тривалість тексту. Вимоги до редакторської оцінки тексту. Перша площина редакторського аналізу (за одиницями тексту). Друга площина редакторського аналізу (за цілями аналітичних дій при оцінці авторського оригіналу). Третя площина редакторського аналізу (за якість кожної одиниці тексту) (третя площина). Загальна схема редакторського аналізу й редагування. Ознайомлювальне, рецензентське, оцінне та шліфувальне й оздоблювальне редакторське читання рукопису. Читання. Практична реалізація висновків редакторського аналізу. Основні завдання правки. Найважливіші правила виправлення тексту. Види правки.	Практичні/ситуативні та творчі завдання

ЛІТЕРАТУРА ТА НАВЧАЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

Базова

1. Бондаренко Т. О. Літературне редагування; Методичні матеріали для студентів зі спеціальності «Журналістика». Харків, 2003. 32 с.
2. Былинский К. И. Язык газеты. М.: Изд-во Моск. ун-та, 1996. 302 с.
3. Галич В. М. Літературне редагування публіцистичних творів Олесь Гончара та редакторська діяльність письменника // Галич В. М. Олесь Гончар – журналіст, публіцист, редактор: еволюція творчої майстерності: монографія. К.: Наук. думка, 2004. С. 739–803.
4. Галич В. М., Куцевська О. С. Дискурс авторського редагування публіцистичного твору: творча лабораторія Олесь Гончара: монографія. Луганськ: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка, 2013. 272 с.
5. Галич В.М. Саморедагування Олесь Гончара як зразок мовної культури автора (на матеріалі мемуарів дружини письменника. Щоб слово жило...: монографія. Луганськ: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2013. С. 221–229.
6. Гаранина Н. С. Работа редактора над фактическим материалом: учебно-методическое пособие. М.: Изд-во Моск. ун-та, 1990. 63 с.
7. Григораш Д. С. Теорія і практика редагування газети. Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1966. 168 с.
8. Западов А. В. От рукописи к печатной странице, 2–е изд., перераб. и доп. М.: Советский писатель, 1982. 302 с.
9. Зелінська Н. В. Теоретичні засади роботи редактора над літературною формою тексту. К.: УМК ВО, 1989. 160 с.
10. Іванов В. Ф. Техніка оформлення газети : курс лекцій : навч. посібник для студ. фак. Журналістики. К.: Знання, 2000. 222 с.
11. Іванченко Р. Г. Літературне редагування: підручник. К.: Вища школа, 1983. 368 с. (Репринтне перевидання 2003 р., Парламентське вид-во).
12. Іванченко Р. Г. Адекватність розуміння і ясність тексту. К.: Т-во «Знання» України, 1991. 48 с.
13. Карпенко В. О. Основи редакторської майстерності. Теорія, методика, практика: підручник. К.: Університет «Україна», 2007. 431.
14. Капелюшний А. О. Редагування в засобах масової інформації: навчальний посібник. Львів: ПАІС, 2005. 304 с.
15. Капелюшний А. О. Стилїстика і редагування журналістських текстів. – Львів: ПАІС, 2003. – 344 с.
16. Крайнікова Т. С. Коректура: підручник. К.: Наша культура і наука, 2005. 251 с.
17. Лащук О. Р. Редактирование информационных сообщений: учебн. пособ. М.: Аспект-пресс, 2004.
18. Мильчин А. Э. Методика редактирования текста. М.: Книга, 1980. 320 с.
19. Мучник Б. С. Основы стилистики и редактирования. Ростов н / Д: Феникс, 1997. 478 с.
20. Накорякова К. М. Методика редакторской оценки текста. М.: Изд-во Моск. Ун-та, 1970. 27 с.
21. Накорякова К. М. Литературное редактирование информационных заметок: Учебно-методическое пособие. М.: Изд-во Моск. Ун-та, 1990. 48 с.
22. Накорякова К. М. Литературное редактирование материалов массовой информации. М.: Изд-во

- Моск. Ун-та, 1994. 189 с.
23. Накорякова К. М. Редактирование материалов массовой информации. М.: Изд-во Моск. Ун-та, 1982. 216 с.
 24. Особливості мови і стилю засобів масової інформації. К.: Вища школа, 1983. 152 с.
 25. Памятная книга редактора. М.: Книга, 1998. 415 с.
 26. Партико З. В. Загальне редагування: нормативні основи. Львів: Афіша, 2001. – 416 с.
 27. Партико З. В. Галузеве редагування в засобах масової інформації: конспект лекцій. Львів: Афіша, 2007. 104 с.
 28. Работа над словом. Язык, стиль и литературное редактирование газеты / под ред. А. З. Огорокова. 2-е изд., доп. М.: Политиздат, 1971. 184 с.
 29. Рисс О. Д. Что нужно знать о корректуре. М.: Книга, 1973. 72 с.
 30. Різун В. В. Літературне редагування. К.: Либідь, 1996. 240 с.
 31. Різун В. В., Мамалига А. І., Феллер М. Д. Нариси про текст: Теоретичні питання комунікації і тексту. К.: Київ. Ун-т, 1998. 336 с.
 32. Різун В. Основи комп'ютерного набору і коректури: підручник. К.: Либідь, 1993. 172 с.
 33. Свинцов В. И. Логические основы редактирования текста. М.: Книга, 1972. 272 с.
 34. Свинцов В. И. Смысловый анализ и обработка текста. 2-е изд., перераб. М.: Книга, 1979. 272 с.
 35. Сикорский Н. М. Теория и практика редактирования. М.: Высшая школа, 1980. 328 с.
 36. Справочная книга редактора и корректора: Редакционно-техническое оформление издания. М.: Книга, 1985. 244 с.
 37. Терехова В. С. Литературное редактирование. – Л.: Изд-во Ленингр. Ун-та, 1975. 272 с.
 38. Терехова В. С. Специальная лексика в языке газеты. Л.: Изд-во Ленингр. Ун-та, 1982. 136 с.
 39. Тимошик М. С. Видавнича справа та редагування : навч. посібник. К.: Наша культура і наука – концерн “Видавн. Дім Ін Юре”, 2004. 224 с.; Тимошик М. С. Як редагувати книжкові та газетно-журнальні видання: практ. посібник. К.: Наша культура і наука, 2012. 383 с.
 40. Тимошик М. Книга для автора, редактора, видавця. К.: Наша культура і наука, 2005. С. 201-362.
 41. Тимошик М. Видавничий бізнес: Погляд журналіста, видавця, вченого. К.: Наша культура і наука, 2005. 326 с.
 42. Феллер М. Д. Эффективность сообщения и литературный аспект редактирования. Львов: Вища школа, 1978. 193 с.
 43. Харитоненко О. І. Газетна рубрика в історії та сучасності: функції, види, традиції оформлення. Держава та регіони. Науково-практичний журнал. Серія: Соціальні комунікації. 2012. №3 (11). С. 101-106.
 44. Шевченко В. Е. Елементи оформлення сучасного газетного видання / В. Е. Шевченко // Наукові записки Інституту журналістики. 2000. Т. 1. С. 88–95.
 45. Шевченко В. Е. Заголовковий комплекс журналу як комунікативна система ЗМІ / В. Е. Шевченко. Наукові записки Інституту журналістики. 2010. Том 38. С. 120.
 46. Шевченко В. Е. Нові тенденції в ілюструванні сучасних газетних видань (на матеріалі газет «Урядовий кур'єр», «Голос України», «Демократична Україна») . Нові тенденції розвитку ЗМІ в посттоталітарний період/ за ред. А. Москаленка. К.: Центр вільної преси, 1999. С. 170-171.
 47. Шевченко В. Е. Основні поняття, що визначають зовнішню форму друкованого видання: текст лекції для студентів Інституту журналістики. К.: Інститут журналістики, 2004. 28 с.
 48. Шевченко В. Е. Композиція та архітектоніка друкованого видання. Київського національного університету. Серія: журналістика. Вип.8. К.: РВЦ “Київський університет”, 2000. С. 70–75.
 49. Шевченко В.Е. Оформлення сучасного газетного видання. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Інститут журналістики / за заг. ред. В. В. Різун. – К., 2003. – 344 с.
 50. Шевченко В. Е. Режисюра та архітектоніка видання: навчально-методичний комплекс для студентів Інституту журналістики Київ. нац. ун-ту ім. Т. Шевченка. К. Інститут журналістики, 2004. 72 с.
 51. Шевченко В. Е. Шрифтове оформлення видань. Наукові записки Інституту журналістики. 2005. Т. 18. 13–21.
 52. Шевченко В. Е. Система рубрикації газети – основа її архітектонічної організації . Наукові записки Інституту журналістики. 2003. Т. 13. С. 45–51.

Додаткова

1. Абрамович А. В., Лазаревич Э. А. Литературное редактирование, 2-е изд., испр. и доп. М.: Изд-во Моск. Ун-та, 1970. 92 с.
2. Антисуржик / за ред. О. Сербенської: навч. посібн. Львів: Апріорі, 2017. 304 с.
3. Антонова и др. Редакторская подготовка изданий: ученик. М., 2002. С. 23-144. (Главы 2, 3, 4, 5, 6).
4. Бем Г. та ін. Видавець майбутнього: маркетинг і менеджмент у видавництві / пер. з нім. К.: Основи, 1994. 174 с.
5. Бессараб А. О. Редакційна підготовка наукового фахового періодичного видання на сучасному етапі. Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. 2011. №1. С. 107–113

6. Блисковский З. Муки заголовка. М.: Книга, 1981. 110 с.
7. Бужинська Ю. О. Типологічна характеристика журнальних ділових видань. Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. 2011. №2. С. 9–14.
8. Георгієв Д. Режиссура газети. М., 1979. 179 с.
9. Городенко Л. Системи верстки: навчальний посібник. К., 2006. 490 с.
10. Глушкова Т. В. До проблеми вивчення ідіостилію газетного видання. Наукові записки Інституту журналістики. 2005. Том 19. С. 15–19
11. Галь Н. Слово живое и мертвое: Из опыта переводчика и редактора, 3-е изд., доп. М.: Книга, 1976. 208 с.
12. Кириченко І. Кітч як зображальний засіб журналістики (за матеріалами львівської газети "Ратуша"). Українська журналістика: формування сучасного обличчя. Львів, 1993. С. 93–97.
13. Культура української мови: довідник / за ред. В. М. Русанівського. К.: Либідь, 1990. 304 с.
14. М'яснянкін Л. Структурно-семантичні типи порівнянь у мові газети. Українська журналістика: формування сучасного обличчя. Львів, 1993. С. 80-85.
15. Мильчин А. Э. Культура издания, или Как не надо и как надо делать книги. М.: Логос, 2002. 224 с.
16. Мильчин А. Э. Издательский словарь-справочник. М.: Юрист, 1998. 415 с
17. Мучник Б. С. Человек и текст. М.: Книга, 1985. 252 с.
18. Пономарів О. Д. Культура слова: Мовностилістичні поради. – К.: Либідь, 1999. – 240 с.
19. Пономарів О. Д. Українське слово для всіх і для кожного. К.: Либідь, 2013. 360 с.
20. Пэн Д. Б. Слово и тема в газете. – Ростов н / Д.: Изд-во Рост. Ун-та, 1991. 109 с.
21. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. К., 2002. 392 с.
22. Солганик Г. Я. Лексика газеты. М.: Высшая школа, 1981. – 112 с. 36.
23. Українська мова і сучасність: зб. наук. праць. К.: НМК ВО, 1991. 156 с.
24. Черниш Н. Українська енциклопедична справа: історія розвитку, теоретичні засади підготовки видань. Львів: Фенікс, 1998. 92 с.
25. Шевченко В. Е. До питання термінології: вид і тип періодичного видання / В.Е. Шевченко. Українське журналістикознавство. Вип. 11. 2010 С. 29–37
26. Шевченко В. Е. Етапи створення художнього обличчя видання. Журналістика-2003: матеріали 5-й Міжнародної науково-практичної конференції. Вип. 5 / редкал.: В. П. Вараб'єу і інш. Мінск, 2003. С. 298–300.
27. Шевченко В. Е. Заголовний комплекс сучасної молодіжної газети – важливий засіб її змістового спрямування. Стиль і текст. Випуск 2. 2001. С. 24-31; 36; Шишкин Н. Э. Газетный заголовок. Тюмень: ТюмГУ, 2004.
28. Шевченко В. Е. Призначення та оформлення додатково-допоміжного тексту у неперіодичних та періодичних виданнях. Редактор і видавець: науково-практичний збірник / гол. ред. М. С. Тимошик. Число 1. К.: Ін-т журналістики, 2007. 216 с. С. 135–152.
29. Шевченко В. Е. Режиссура як спосіб подання фактів у ЗМІ (на прикладі періодичних друкованих видань України). Украина в евроатлантическом контексте. Гражданское общество и средства массовой информации. Пиар-деятельность в СМИ. Луган. нац. пед. ун-т им. Т. Шевченко. Луганск.: Знание, 2004. С. 369–382.
30. Шевченко В. Е. Стильові особливості оформлення сучасної преси. Українська періодика: історія і сучасність. НАН України. ЛНБ ім. Стефаніка. НДЦ періодики /за ред. М. М. Романюка. Л., 2003. С. 561–566.
31. Шевченко В. Е. Системність у застосуванні декоративних елементів у сучасних періодичних виданнях. Наукові записки Інституту журналістики. 2002. Т. 9. С. 93–102.
32. Шевченко В. Е. Складники мови архітектоніки газетно-журнального видання. Стиль і текст. 2000. Вип. 1. С. 188–193.
33. Ярема С. М. Технічне редагування. К.: Ун-т «Україна», 2003. 284 с.
34. Яцимірська М. Культура мовлення – актуальна проблема нашого часу. Українська журналістика: формування сучасного обличчя. Львів, 1993. С. 88–93.

ПОЛІТИКА ОЦІНЮВАННЯ

Загальна політика Здобувач освіти зобов'язаний відвідувати всі заняття згідно розкладу, дотримуватися етики поведінки, працювати з рекомендованою навчальною та науковою літературою на паперових та електронних носіях. Пропущені заняття повинні вчасно відпрацьовуватися. Студент має право оформити індивідуальний графік навчання. Здобувачі можуть на заняттях використовувати мобільні телефони та ноутбуки, але безпосередньо з навчальною метою, для вивчення курсу «Видавнична справа та редагування», зокрема виконання індивідуальних завдань.

Політика щодо дедлайнів та перескладання	Присутність студентів на лекційних і практичних заняттях та якість їхньої роботи фіксується в академічному журналі. За об'єктивних причин пропуску занять (довідка про хворобу, інша поважна причина) здобувачі можуть самостійно вивчити пропущений матеріал за методичними вказівками з курсу «Видавнича справа та редагування». Відпрацювання пропущених лекційних і практичних занять проводиться у формі бесіди за матеріалами виконаної самостійної роботи, індивідуальних завдань та міні-тестів. Модульний контроль здійснюється у формі виконання тестових завдань на платформі MOODLE.
Політика щодо академічної доброчесності	Усі письмові роботи перевіряються на наявність плагіату і допускаються до захисту із коректними текстовими запозиченнями не більше 20%. Списування під час контрольних робіт та екзаменів заборонені (в т.ч. із використанням мобільних девайсів). Мобільні пристрої дозволяється використовувати під час он-лайн тестування.

ОЦІНЮВАННЯ

Нарахування балів	
Види оцінювання	Бали
Змістовий модуль 1	
Теми 1-10	60
Підсумковий контроль (екзамен)	40

Розподіл балів для оцінювання успішності студентів		
Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	зараховано
82-89	B	
74-81	C	
64-73	D	
60-63	E	
35-59	FX	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни